

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 2744

Doknr.
239832

Dato
01-05-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 5. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 387 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 387:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan borgernes retssikkerhed er sikret i klagesager hos Ankestyrelsen, hvor det mistænkes, at kommunen i sagen bevidst giver urigtige eller vildledende oplysninger til Ankestyrelsen, og borgeren har påklaget dette til Datatilsynet? Besvarelsen bedes forholde sig til, at Ankestyrelsen har en væsentlig kortere sagsbehandlingstid (ca. 3 mdr.) end Datatilsynet (ca. 8 måneder), hvorfor Ankestyrelsen ofte vil have truffet afgørelse, før Datatilsynet har mulighed for at pålægge kommunen at berigtige oplysningerne.”

Svar:

Jeg mener ikke, man kan lægge til grund, at der er kommuner, som bevidst videregiver urigtige eller vildledende oplysninger til Ankestyrelsen.

Det er kommunalbestyrelsen, der som kommunens øverste myndighed har ansvaret for, at sagsbehandlingen i kommunen foregår i overensstemmelse med lovgivningen.

Hertil kommer, at det kommunale embedsværk har pligt til at overholde lovgivningen, sandhedspligten og til at handle inden for rammerne af almindelig faglighed.

Ankestyrelsens sagsbehandling er, i lighed med hvad der gælder for alle offentlige myndigheder, underlagt det såkaldte undersøgelsesprincip (officialmaksimen). Dette fremgår også af retssikkerhedslovens § 10. Det indebærer, at det er myndighedens pligt at sørge for, at sagen er tilstrækkelig oplyst, herunder at sikre at der er et tilstrækkeligt grundlag for at træffe den pågældende afgørelse. Herunder påhviler det myndigheden så vidt muligt at afklare og/eller tage stilling til bevistvivl.

Noget tilsvarende følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra d, hvor efter personoplysninger skal være korrekte og om nødvendigt ajourførte, og at der skal tages ethvert rimeligt skridt for at sikre, at personoplysninger, der er urigtige i forhold til de formål, hvortil de behandles, straks slettes eller berigtiges. Det følger desuden af databeskyttelsesforordningens artikel 16, 1. pkt., at man har ret til at få urigtige personoplysninger om sig selv berigtiget (rettet).

Det skal hertil bemærkes, at kommunen efter almindelige forvaltningsretlige regler og arkivlovgivningen mv. som udgangspunkt er underlagt en pligt til at dokumentere det grundlag, som en afgørelse eller en anden beslutning i sin tid blev truffet på. Det betyder, at en kommune i almindelighed ikke bare må ændre eller fjerne oplysninger, når de først er indgået i en sag. Er der enighed om, at oplysningerne er urigtige, sker berig-

tigelse af forkerte personoplysninger derfor typisk ved at tilføje de korrekte oplysninger på sagen uden samtidig at fjerne de urigtige oplysninger. I situationer, hvor det kan være vanskeligt at fastslå, om oplysningerne er urigtige, eller hvor der er uenighed om, hvorvidt oplysningerne er urigtige, tilføjes den registreredes synspunkter i tilknytning til oplysningerne.

Det følger endvidere af databeskyttelsesforordningens artikel 12, stk. 3 og 4, at en anmodning fra en borger om bl.a. berigtigelse som udgangspunkt skal besvares uden unødigt forsinkelse og senest en måned efter modtagelsen.

I forlængelse heraf skal pligten til at underrette om berigtigelsen overvejes i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 19. Der er pligt til at underrette de modtagere, som personoplysningerne er videregivet til, f.eks. Ankestyrelsen, når kommunen har taget endelig stilling til en anmodning om berigtigelse, og hvor der er enighed mellem parterne om, at oplysningerne er urigtige.

Når Ankestyrelsen behandler en klage, skal Ankestyrelsen som følge af undersøgelsesprincippet reagere på en borgers bemærkning om, at sagen hviler på urigtige oplysninger, ved at undersøge og vurdere oplysningernes rigtighed og afgøre, om oplysningerne kan lægges til grund for afgørelsen. Denne pligt gælder uanset og uafhængigt af, om borgeren også måtte indbringe spørgsmålet om visse oplysningers rigtighed for Datatilsynet. Det gælder endvidere uanset, om Ankestyrelsen modtager oplysningen om urigtige oplysninger fra kommunen ved sagens oversendelse eller fra borgeren under sagens behandling.

En borger, der har en mistanke om, at kommunen sender urigtige oplysninger til Ankestyrelsen, kan benytte sig af retten til indsigt i oplysninger om vedkommende, som Ankestyrelsen behandler, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 15. Derved får borgeren mulighed for at kontrollere oplysningernes rigtighed og gøre Ankestyrelsen opmærksom herpå. Ved en klagesags modtagelse vejleder Ankestyrelsen i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 2, litra c, om retten til at anmode om indsigt i og berigtigelse af oplysninger, som Ankestyrelsen behandler.

Modtager Ankestyrelsen under sagens behandling en anmodning om berigtigelse, følger det, udover af undersøgelsesprincippet, af databeskyttelsesreglerne, at sagen ikke kan afgøres, før det er undersøgt, om oplysningerne er rigtige og derfor kan lægges til grund for afgørelsen. Der henvises til databeskyttelsesforordningens artikel 18, stk. 1, litra a.

Uanset Datatilsynets sagsbehandlingstid kan være længere end sagsbehandlingstiden i Ankestyrelsen, er det således løbende muligt for borgeren at gøre Ankestyrelsen opmærksom på, at borgeren mener, at der er urigtige eller ufuldstændige personoplysninger på sagen.

Ankestyrelsen vil – uanset om spørgsmålet er indbragt for Datatilsynet – foretage en vurdering af sagens faktiske oplysninger, før styrelsen afgør sagen. Hvis der efterfølgende – f.eks. i forbindelse med en afgørelse fra Datatilsynet – kommer nye oplysninger frem, vil Ankestyrelsen kunne skulle tage stilling til, om sagens behandling skal genoptages på ulovbestemt grundlag.

Med venlig hilsen
Astrid Krag